

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/15/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4113216237
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Novotný
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4113216237.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Novotného a sudcov JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a JUDr. Olivera Kolenčíka, v spore žalobcu: L. W. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom A., X. O. XXXX/XX, zastúpený Mgr. Peter Lindeman, advokát so sídlom Poprad, Murgašova 86/1, IČO: 42 239 290, proti žalovanému: Fridrich Schreiner Auto Schreiner-Autocentrum, miestom podnikania Zlaté Moravce, Bernolákova 33, IČO: 37 325 027, zastúpený JUDr. Ľudovít Štanglovič, advokát so sídlom Šaľa, Jarmočná 2264/3, IČO: 514 748 41, o zaplatenie 13 000 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nitra č.k. 7C/190/2013-572 zo dňa 19. septembra 2019, takto jednohlasne

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi **p r i z n á v a** proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%, o výške ktorého nároku rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia súd prvej inštancie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 15.05.2013 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 13.000 eur spolu s 9,75% ročným úrokom z omeškania od 16.04.2013 až do zaplatenia a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku, ako aj náhrady trov konania a súčasne uloženia povinnosti žalobcovi v tej istej lehote vrátiť žalovanému osobné motorové vozidlo zn. Opel Insignia Sports Tourer, VIN WOLGM87K791035505, farba šedá metalíza tmavá, EČV A titulom odstúpenia od kúpnej zmluvy podľa 597 ods. 2 OZ uzatvorenej medzi žalobcom ako kupujúcim a žalovaným ako predávajúcim dňa 22.02.2013, ktorej predmetom bolo motorové vozidlo Opel Insignia Sports Tourer za kúpnu cenu 13 000 eur, uhradenú žalobcom v deň uzatvorenia kúpnej zmluvy a zaplatenú žalovanému dňa 25.02.2013 z dôvodu, že po uzatvorení kúpnej zmluvy a prevzatí vozidla žalobca zistil dňa 25.03.2013 v autorizovanom servise PK AUTO, spol. s.r.o., s poukazom na pripojené listinné dôkazy vystavené týmto servisom, že predmetné vozidlo má najazdených 168 000 kilometrov, teda viac kilometrov ako deklaroval žalovaný ako predávajúci v inzeráte uverejnenom na [www. stránke "autobazar.eu"](http://www.autobazar.eu) uverejnenom dňa 04.02.2013 a pri uzatvorení kúpnej zmluvy dňa 22.02.2013, ktorý deklaroval 96 200 kilometrov. Autorizovaný servis PK AUTO, spol. s.r.o. tiež zistil z výpisu informácií o vozidle, že predmetné vozidlo malo k 24.12.2011 najazdených 155 300 kilometrov, ktorý údaj získal zo Spolkovej republiky Nemecko, kde bolo predmetné vozidlo prvýkrát zaregistrované dňa 02.07.2009 a servisované. Mailovou správou zo dňa 02.04.2013 obratom oznámil túto neodstrániteľnú ako aj ďalšie dve vady žalovanému, ktorý mailom zo dňa 08.04.2013 oznámil, že neuznáva počet najazdených kilometrov dôvodiac, že keby auto malo najazdené 150000 uvedenému by zodpovedal aj stav auta, podvozku a hlavne interiéru (volant, pedále, sedačky). Mailovou správou zo dňa 09.04.2013 odstúpil od kúpnej zmluvy a žiadal vrátiť žalovanému zaplatenú kúpnu cenu 13000 eur v termíne do 15.04.2013 oproti vráteniu predmetu kúpy, ktorým dôvodom boli vady: zistený počet skutočne najazdených kilometrov 168000, stav uvedený predávajúcim

bol 96 200km, nefunkčné bluetooth zariadenie, nedodanie funkčného náhradného kľúča, na ktorom dodaní sa so žalovaným dohodol. Na odstúpenie reagoval žalovaný mailom zo dňa 10.04.2013, v ktorom opätovne poprel, že by kupované auto malo nejaké vady, a v prípade, že chce auto vrátiť po 2 mesiacoch používania, bude mu účtované nájomné podľa cien požičovní, čo by predstavovalo sumu cca 1976-2480 eur. Okrem toho uviedol, že žalovaný odmieta jeho oprávnené nároky ohľadom odstúpenia od zmluvy a vrátenia kúpnej ceny, napriek tomu, že pri predaji automobilu bol ubezpečený, že toto má požadované vlastností a nemá žiadne vady, ktoré ubezpečenie sa ukázalo nepravdivým. Žalovaný so žalobou nesúhlasil a túto žiadal zamietnuť z dôvodu, že žalobca nepreukázal predpoklady pre zákonné odstúpenie od zmluvy, a to ani podľa § 597 ods. 2 OZ. Žalobca v emailovej správe, ktorou odstupoval od zmluvy podmieňoval odstúpenie zisteným počtom najazdených kilometrov vozidla - 168 000, pričom mal byť deklarovaný stav 96.200 km, taktiež nefunkčným bluetooth zariadením a nedodaním funkčného náhradného kľúča, ktoré neboli súčasťou ústnej kúpnej zmluvy. Pokiaľ ide o stav najazdených kilometrov, tak nepovažoval za preukázané, že by žalovaný ubezpečil žalobcu o tom, že vozidlo malo najazdených 96.200 km v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy a ani to, že by takýto údaj bol nepravdivý. Písomná kúpna zmluva nie je autentická, je antidatovaná a popiera svoj podpis na tejto súkromnej listine. Nebolo preukázané, že by predmetné vozidlo malo v čase predaja najazdených 168.000 km. Obsahom spisu sú dve skupiny listinných dôkazov, pričom z posudku a overenia kontroly originality, technickej kontroly, osvedčenia certifikovanej spoločnosti CEVIA, fotografií z obhliadky 22.02.2014, zo zákazníckeho listu z marca 2013 a zo servisnej knižky vyplýva, že predmetné vozidlo nemalo v čase predaja viac ako 100.000 km. Pokiaľ ide o históriu servisovania vozidla vykonanú spoločnosťou PK Auto spol. s.r.o., tak na tejto je uvedený iný kód motora ako na technickom preukaze a údaje z tejto histórie neboli preukázané inými dôkazmi. Počet najazdených kilometrov nie je vadou v právnom slova zmysle, pretože ide o prevádzkový údaj, pričom v zmysle judikatúry sa za vady vozidla považujú vady obmedzujúce a vylučujúce používanie vozidla. Počet najazdených kilometrov nevypovedá o technickom stave vozidla, nie je ani prekážkou absolvovania technickej kontroly. Namietol vážnosť žalobcu odstúpiť od zmluvy, keďže vozidlo nepristavil žalovanému, toto ďalej užíval a od odstúpenia najazdil minimálne 3.000 km. Z opatrnosti si uplatnil žalovaný náhradu za užívanie vozidla odvíjajúcu sa od bežného nájomného, a to vo výške 12.990 eur za užívanie vozidla navrhovateľom od mája 2013 až do 22.02.2014, poukazujúc na stav v akom sa vozidlo nachádza, je skorodované na podvozku, brzdách, sú na ňom škrabance, interiér je poškodený na čalúnení, predné sklo je poškodené, a preto nie je spravodlivé priznať žalobcovi celú pôvodnú kúpnu cenu prihládajúc aj na rapídny pokles ceny vozidiel a aktuálny stav vozidla. Okresný súd Nitra dňa 16.06.2016 rozhodol rozsudkom sp. zn. 7C/190/2013-432 vo veci samej tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 13.000 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,75% ročne od 16.4.2013 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, vo zvyšku uplatneného úroku z omeškania súd návrh zamietol, žalobca je povinný vydať žalovanému osobné motorové vozidlo zn. Opel Insignia Sports Tourer, VIN J šedej tmavej metalízy, EVČ PP XXX CV, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania na účet jeho právneho zástupcu vo výške 100%. V dôsledku odvolania žalovaného došlo k zrušeniu prvoinštančného rozhodnutia v odvolaním napadnutej vyhovujúcej časti a časti náhrady trov konania a to uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 8Co/586/2016-474 zo dňa 29.11.2018, keď v danej právnej veci (pokiaľ sa jedná o uplatnený právny nárok žalobcu) po preskúmaní napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie v tejto časti, ako aj obsahu spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku v tejto časti, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil, súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci, výsledky dokazovania správne vyhodnotil a dospel k správnym skutkovým záverom pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom uplatneného nároku a odvolací súd sa zároveň v celom rozsahu stotožnil aj s právnymi závermi súdu prvej inštancie vo veci, nevidel dôvody, pre ktoré by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť, avšak s poukazom na skutočnosť, že v napadnutom rozsudku súdu prvej inštancie absentuje stručné a jasné objasnenie skutkového a právneho základu súdneho rozhodnutia v časti týkajúcej sa prejavu žalovaného ako prostriedku procesnej obrany, ktorým uplatnil voči žalobcovi svoju pohľadávku na započítanie titulom bezdôvodného obohatenia vo výške 12 990 eur (za užívanie vozidla od mája 2013 do 20.02.2014), teda v nižšej výške než požadoval žalobca titulom vrátenia kúpnej ceny, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 389 ods.1 písm. b) CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 391 ods.1 CSP, keď z odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie nevyplýva odpoveď na otázky, ktoré majú pre vec podstatný význam, ktoré dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Žalovaný v konaní namietal užívanie predmetného vozidla žalobcom po 04.04.2013 s poukazom na overenia technickej kontroly, podľa ktorého dňa 27.08.2013

bolo sporné vozidlo na technickej kontrole a mal za to, že ak by aj vychádzal zo stavu najazdených kilometrov od marca 2013 (zákazkový list z 25.03.2013 a údaj z fotografie z ohliadky z 22.02.2014), tak žalobca najazdil minimálne 2400 km po 04.04.2013. Konštatoval, že ak súd prvej inštancie bude mať za preukázané, že žalobca ako kupujúci po odstúpení od zmluvy predmet zmluvy ďalej užíval, potom prichádza do úvahy jeho zodpovednosť v zmysle ustanovenia § 451 OZ, pretože vec užíval, hoci už nebol jej vlastníkom. Uložil súdu prvej inštancie v ďalšom konaní vysporiadať sa s danou právnou vecou a v tomto smere svoje rozhodnutie skutkovo a právne dostatočne odôvodniť s prihliadnutím aj na ustálenú judikatúru všeobecných súdov, pri zohľadnení skutočnosti, že predmetné vozidlo nemá evidenčnú značku od 15.03.2014 pri rešpektovaní právneho názoru odvolacieho súdu vysloveným v tomto rozhodnutí, ktorým je súd prvej inštancie viazaný (§ 391 ods. 2 CSP). Rešpektujúc rozhodnutie odvolacieho súdu a s prihliadnutím na novú právnú úpravu Civilného sporového poriadku, súd umožnil stranám sporu sa opätovne vyjadriť a navrhnúť doplnenie dokazovania. V tomto smere sa písomne a na pojednávaní vyjadrili právni zástupcovia oboch strán. Právny zástupca žalobcu k písomnému vyjadreniu zo dňa 15.05.2019 pripojil rozsudok Okresného súdu Poprad sp. zn. 6T/115/2016 zo dňa 10.10.2018, uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6To/14/2019 zo dňa 11.04.2019, zmluvu o nájme časti pozemku a na pojednávaní dňa 19.09.2019 navrhol výsluch žalobcu. Žalovaný nemal žiadne návrhy na doplnenie dokazovania. Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 13.03.2019 uviedol, že sa nestotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi posúdeniami v uznesení Krajského súdu v Nitre č.k. 8Co/586/2016-474 zo dňa 29.11.2018, avšak nemá v súčasnosti k dispozícii opravný prostriedok, ktorým by predmetné rozhodnutie Krajského súdu v Nitre mohol napadnúť, keďže odvolací súd neprihliadol správne na judikatúru týkajúcu sa právneho vymedzenia vady veci. Žalovaný naďalej poukazuje na to, že žalobca nepreukázal, že by žalovaný výslovne ubezpečil žalobcu, že predmetné vozidlo malo určité vlastnosti, ktoré zabezpečenie vyžaduje aktívne konanie žalovaného ako predávajúceho a uvedené nebolo preukázané. Inzerovanie motorového vozidla v zmysle judikatúry nespadá pod „ubezpečenie, že vec má určité vlastnosti“ (B 7/1983 sp. zn. 25Cdo/1454/2000). Žalovaný žalobcu neubezpečil o nijakom konkrétnom stave najazdených kilometrov ohľadne motorového vozidla, žalobca si vozidlo dvakrát prehliadol pred kúpou za prítomnosti otca žalovaného. Nebol žiaden dôvod na odstúpenie od zmluvy zo strany žalobcu, odstúpenie bolo neurčité. Žalovaný popiera pravosť listiny predloženej žalobcom a to kúpnej zmluvy, ktorú nepodpísal. Žalovaný popiera údaj o počte najazdených kilometrov na spornom vozidle tvrdý žalobcom. S ohľadom na uvedené žiadal žalobu zamietnuť s tým, že ak by súd rozhodol opakovane rovnako, tak žalovaný si uplatňuje v rámci procesnej obrany voči žalobcovi sumu 12990 eur vyplývajúca z faktu, že žalobca vozidlo užíval a od 25.03.2013 (zákazkový list na č.l. 12) do súkromnej obhliadky strán z 22.02.2014 v Poprade najazdil cca 2440 km /101241-98799/. O tom, že žalobca vozidlo užíval aj po apríli 2013 svedčí i fakt, že absolvoval technickú kontrolu. Žalovaný si preto uplatňuje sumu 12990 eur za užívanie motorového vozidla od mája 2013 do 20.02.2014 vychádzajúc pritom z priemernej ceny požičovného vo výške 1430 eur mesačne podľa priemeru cien šiestich požičovní, ktoré prehľady sú založené spisu. Priemerne žalobca najazdil cca 200 km mesačne, išlo o obdobie po odstúpení od zmluvy, kedy žalobca nemal žiaden dôvod k užívaniu vozidla, a keďže iná náhrada nie je možná, je povinný žalobca vydať peňažnú náhradu podľa § 458 ods. 1 OZ. Uplatnením procesnej obrany v sume 12990 eur neuznáva nárok žalobcu na vrátenie kúpnej ceny a jeho právny dôvod. Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 15.05.2019 uviedol, že žalovaný bol uznaný za vinného zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Trestného zákona, na tom skutkom základe, že predal žalobcovi osobné motorové vozidlo zn. Opel Insignia so stavom najazdených kilometrov 96 200 km za sumu 13000 eur, pričom pri predaji vozidla ho uviedol do omylu v tom, že vozidlo nemá najazdených 96 200 km, ako ukazoval stav počítadla kilometrov, ale v skutočnosti bolo najazdených 166 000 km, nakoľko uvedené vozidlo bolo žalovanému predtým predané rakúskou spoločnosťou Autorola na základe faktúry č. AAT018359 zo dňa 07.02.2012 so stavom 166 176 km za sumu 9000 eur, čím takýmto konaním uviedol W. M. do omylu a spôsobil mu škodu 3187 eur, o čom bolo rozhodnuté právoplatne rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 6T/115/216 zo dňa 10.10.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6To/14/2019 zo dňa 11.04.2019. S procesnou obranou žalovaného nesúhlasí a jeho nárok na bezdôvodné obohatenie neuznáva. Tvrdenie žalovaného, že od mája 2013 do 20.02.2014 užíval motorové vozidlo nie je pravdivé a z doteraz vykonaného dokazovania nič také nevyplýva. Odstúpenie od zmluvy realizoval dňa 09.04.2013, kedy prostredníctvom emailu oznámil žalovanému, že od zmluvy odstupuje a žiada vysporiadanie záväzkov do 15.04.2013. Podľa zákazkového listu zo dňa 25.03.2013, bol stav kilometrov podľa tachometra 98 799 km, v tom čase používal auto okrem iného aj na pravidelné cestovanie do práce (Kravany - Poprad a späť spolu 25 km, 4 x týždenne a 1 x cesta a 1 x cesta Kravany - Prešov a späť 184 km). V čase od 25.03.2013 do 09.04.2013 tak žalobca len do práce najazdil minimálne 877 km. Z uvedeného vyplýva, že stav najazdených kilometrov ku dňu 09.04.2013

musel byť najmenej 99 679 km, resp. vyšší. Po odstúpení od zmluvy medzi stranami sporu prebiehala ďalšia komunikácia ohľadne vyriešenia veci mimosúdne, kedy žalobca ponúkal žalovanému alternatívu vyriešenia veci spočívajúcu v znížení kúpnej ceny o 2500 eur, pričom vzhľadom na zamestnanie, štúdium ako aj pre potreby maloletého dieťaťa, bol nútený používať auto a očakával, že dôjde k dohode a vec nebude potrebné riešiť súdnou cestou. Žalovaný však neprijal žiadnu ponuku od žalobcu a nechcel priznať, že ním predávané vozidlo malo v čase predaja žalobcovi úplne iný stav najazdených kilometrov, hoci o tom s ohľadom na listinné dôkazy musel vedieť. Pretože žalovaný nemal záujem vyriešiť vec dohodou, neuznával nároky žalobcu, pristúpil k podaniu žaloby na súd, pričom prestal predmetné vozidlo používať. V čase od 10.04.2013 do 13.05.2013 najazdil cca 1370 km (18 x jazda Kravany-Poprad a späť, 450 km, 5x Kravany - Prešov a späť, 920 km, spolu teda 1370 km). Ku dňu 13.05.2013 tak mohlo byť najazdených približne 101049 km. Dňa 27.08.2013 žalobca zabezpečil technickú a emisnú kontrolu auta, kde bol stav kilometrov 101 055, pri spoločnej obhliadke vozidla dňa 22.02.2014 je zaznamenaný stav kilometrov o 186 km vyšší, ktoré kilometre súviseli so zabezpečením emisnej technickej kontroly, zabezpečením prezutia zimných pneumatík, zabezpečenia natankovania pohonných hmôt do auta, na zabezpečenie umytia auta v súvislosti s jeho obhliadkou sporovými stranami a pristavenie auta na obhliadku dňa 22.02.2014 a návrat späť. Dňa 05.03.2014 bolo auto vyradené z prevádzky a bola mu odobratá ŠPZ. Z uvedeného vyplýva, že od 13.05.2013 predmetné auto neužíval a žalovanému nemohol vzniknúť nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Navyiac s ohľadom na všetky okolnosti posudzovaného prípadu a úmyselného podvodného konania žalovaného, ktorého sa dopustil vo vzťahu k žalobcovi pri predaji auta, nie je možné uznať žalovanému nárok na náhradu za užívanie motorového vozidla ani za obdobie od 10.04.2013 do 13.05.2013, resp. priznanie takéhoto nároku by bolo v rozpore s dobrými mravmi. Okrem toho ak by súd uznal za oprávnené priznanie náhrady žalovaného za užívanie vozidla od 10.04.2013 do 13.05.2013 tak v tomto prípade by mal vychádzať z náhrady za počet ojazdených kilometrov a nie z ceny nájmu vozidla. Navyiac ak by súd uznal nárok žalobcu za užívanie vozidla od 10.04.2013 do 13.05.2013, voči tomuto nároku si žalobca započítava svoju pohľadávku na vydanie bezdôvodného obohatenia za parkovanie auta u žalobcu za obdobie od 05/2013 do 4/2019, čo predstavuje sumu 1800 eur, t.j. 72 mesiacov po 25 eur mesačne, čo je obvyklá cena nájomného za parkovanie, ktoré preukazuje žalobca zmluvou o nájme časti pozemku na parkovanie. Okresný súd Nitra tak po rozhodnutí odvolacieho súdu zabezpečil vyjadrenia oboch strán sporu a vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu. Súd uvádza, že dokazovanie listín ich čítaním, čítaním ich častí alebo oboznámením o ich obsahu podľa § 204 CSP nevykonal, nakoľko listiny, ktoré tvorili prílohy podaní oboch sporových strán boli protistranám v priebehu konania doručované a právni zástupcovia strán sporu, prítomní na pojednávaní zhodne uviedli, že obsah spisu je im známy a nie je potrebné ho oboznamovať. Súd sa oboznámil s ftc. inzerátom, kúpnu zmluvou zo dňa 22.02.2013, faktúrou č. 240009, dokladom o zaplatení kúpnej ceny, pracovným listom mechanika zo dňa 25.03.2013, zákazkovým listom o namontovaní defendlocku, faktúrou č. 32130061 o dodaní defendlocku a jeho zaplatení v sume 144,11 eura, informáciami o vozidle zo dňa 25.03.2013, výpisom z európskej centrálnej databáze OPEL zo dňa 02.04.2013, mailovými správami zo dňa 02.04.2012 a zo dňa 08.04.2012, odstúpením od kúpnej zmluvy zo dňa 09.04.2013, mailovou správou žalovaného zo dňa 10.04.2013, ftc. inzerátov, fotografiami vozidla, dokladom o zakúpení náhradného kľúča, mailovou komunikáciou, obrázkom náhradného kľúča so zakrúžkovaným čipom, ftc. technického preukazu, mailovou žiadosťou žalovaného zo dňa 11.04.2013, cenovými ponukami na nájom vozidla, záznamom o obhliadke vozidla, fotografiami vozidla, servisnou históriou vozidla, diagnostikou vozidla, pracovným listom mechanika z 25.03.2013, servisnou knižkou k auta odovzdaná žalovaným žalobcovi, potvrdením spoločnosti Opel & Beyschlag Gesellschaft m. b. H z 11.11.2013 s prekladom do jazyka slovenského, mailovou komunikáciou žalobcu so spoločnosťou Opel & Beyschlag Gesellschaft m.b. H., mailovou komunikáciou žalobcu s firmou Franz Gimpl, Einzelfirma Adnet s prekladom do jazyka slovenského, fotografiami vozidla zaslané UNIQA poisťovňa, a.s., poisťnou zmluvou o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, potvrdením o predbežnom poistení zodpovednosti, žiadosťou zo dňa 06.03.2014, potvrdením o odobratí tabuliek s evidenčným číslom a osvedčenia o evidencii vozidla, oznámením o zániku poisťnej zmluvy zo dňa 19.03.2014, osvedčením spoločnosti Cebia, s.r.o., ftc. faktúry č. AAT018359 z 07.02.2012 s prekladom do jazyka slovenského, výpisom z internetovej stránky spoločnosti Autorola GmbH, korešpondenciou o údajoch o vozidle, oznámením z OO PZ Poprad, prekladmi, rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 6T/115/2016 zo dňa 10.10.2018, uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6To/14/2019 zo dňa 11.04.2019, zmluvou o nájme časti pozemku.

2. Napadnutým (zhora v záhlaví označeným a v poradí druhým) rozsudkom súd prvej inštancie vo veci takto rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 13.000 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,75% ročne od 16.4.2013 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca je povinný vydať žalovanému osobné motorové vozidlo zn. Opel Insignia Sports Tourer, VIN J šedej tmavej metalízy do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

IV. Štát má právo na náhradu trov konania, ktoré platil v tomto konaní voči žalovanému v rozsahu 100%.

3. Skutkový stav sporu súd prvej inštancie zistil nasledovne:

Dňa 22.2.2013 uzatvorili strany sporu ústne kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol predaj motorového vozidla zn. Opel Insignia Sports Tourer, VIN J šedej tmavej metalízy. Žalobca si vozidlo vyhládol na stránke [www. autobazar.eu](http://www.autobazar.eu), kde boli uvedené údaje vozidla, okrem iného aj počet najazdených kilometrov 96.200 km. Kúpnu cenu 13.000 eur uhradil žalobca prevodom na bankový účet žalovaného dňa 25.2.2013. Po napojení vozidla na počítač, zistil žalobca, že vozidlo má najazdených 168.000 km. Z informácii o vozidle (č.l.14 spisu), ktoré získal PK AUTO s.r.o., autorizovaný servis pre vozidlá zn. Opel vyplýva, že vozidlo Opel Insignia 09, VIN J malo k 24.12.2011 najazdených 155.300 km. Z výpisu servisovania vozidla z európskej centrálnej databázy Opel zo dňa 02.04.2013 (č.l.15 spisu) vyplýva, že predmetné vozidlo malo k tomu dňu najazdených 168.630 km. Medzi stranami sporu prebehla mailová komunikácia v dňoch 02.04.2013 - 12.04.2013 (č.l.16-18 spisu) z ktorej vyplýva, že žalobca od kúpnej zmluvy odstúpil, keď oznámil žalovanému, že vozidlo má stiahnuté "kilometre" a súčasne ho vyzval na vrátenie peňazí do 15.04.2013 s tým, že mu vráti vozidlo, ktoré si môže prísť prevziať alebo mu ho privezie. Dňa 06.04.2013 žalobca opäť vyzval žalovaného, aby mu oznámil, kedy si vozidlo prevezme, pričom žalovaným mailovou správou zo dňa 08.04.2013 adresovanou žalobcovi spochybnil skutočnosť udávanú žalobcom o skutočnom počte najazdených kilometrov. Následne na to žalobca opätovne dňa 09.04.2013 prostredníctvom mailovej správy oznámil žalovanému, že nemôže akceptovať zníženie stavu najazdených kilometrov, a preto sa rozhodol odstúpiť od kúpnej zmluvy. Mailovou správou zo dňa 10.4.2013 žalovaný reagoval tak, že výpisy o skutočnom počte najazdených kilometrov sa netýkajú predmetného vozidla a sú nereálne. Žalobca predložil žalovanému po tom, ako zistil skutočný stav najazdených kilometrov na podpis kúpnu zmluvu s dátumom 22.2.2013, na ktorej je podpis predávajúceho, ktorý žalovaný spochybnil a uviedol, že nie je jeho. Z osvedčenia Cebia REPORT vyplynulo, že stav tachometra predmetného vozidla bol k 26.6.2014 - 101.300 km (č.l.172 spisu). Žalovaný predmetné vozidlo kúpil od spoločnosti Autorola GmbH, Rakúsko za kúpnu cenu 9.000 eur, čo vyplýva z faktúry č.AAT018359 z 07.02.2012. Na uvedenej faktúre sa nachádza katalógové číslo 2044146, ktorého zadaním na internetovej stránke predajcu je možné získať údaje o predávanom vozidle. Údaj o počte najazdených kilometrov predmetného vozidla pod katalógovým číslom 2044146 bol 166.176 km (č.l.196 spisu). Z korešpondencie V. Z., ktorá vypovedala aj na polícii vo Viedni a ktorá pracuje v spoločnosti Autorola, ako poradkyňa pre predaj, zaslanej súdu vyplýva, že predmetné vozidlo predala Autorola GmbH žalovanému dňa 07.02.2012 s počtom najazdených kilometrov 166.176 km (č.l. 261 spisu) s tým, že ako prílohu zaslala súdu znalecký odhad (Schätzgutachten), z ktorého vyplýva, že vozidlo malo najazdených 166.176 km (č.l. 262 spisu), faktúru (č.l. 285 spisu), totožnú s tou, ktorú predložil žalovaný Obvodnému odboru pre cestnú dopravu, len s tým rozdielom, že na faktúre predloženej žalovaným chýba počet najazdených kilometrov, pričom na faktúre založenej v spise na č.l. 285 spise sa nachádza údaj o počte najazdených kilometrov 166.176 km. Rovnako tak zaslala súdu kúpnu zmluvu (Vertrag Nr.2044146, č.l. 286 spisu), na ktorej je uvedený rovnaký stav kilometrov 166.176 km a aj v prílohe k zmluve č.2044146 (č.l. 287 spisu) je uvedený stav 166.176 km. Z Obvodného oddelenia Poprad boli súdu zaslané zápisnice z výsluchov, ktoré sa uskutočnili na polícii vo Viedni a ktoré zaslala dozorujúca prokuratúra z Rakúska. Vo výsluchu V. T. (č.l. 343 spisu) vyplynulo, že predmetné vozidlo bolo dňa 16.10.2011 v Nemecku v servise opravované a malo v tom čase na tachometri 150.300 km. Potom ako bolo v servise na Slovensku, malo dňa 19.4.2013 98.799 km. Z výsluchu V. Z. (č.l. 349 spisu) vyplynulo, že vozidlo, ktoré Autorola predala žalovanému malo najazdených 166.176 km. Domnieva sa, že žalovaný stav kilometrov stiahol ešte pred tým ako bolo podrobené kontrole originality. Z hodnotiaceho posudku spoločnosti SV POOL škodová obhliadka s.r.o. (č.l. 388 spisu), vyhotoveného dňa 10.1.2012 súd zistil, že stav tachometra predmetného vozidla bol 166.176 km. Rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 6T/115/2016 zo dňa 10.10.2018 bol žalovaný uznaný za vinného zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Trestného zákona, na tom skutkom základe, že ako samostatne zárobkovo činná osoba podnikajúca pod obchodným menom Fridrich Schreiner-Autocentrum, s miestom podnikania Zlaté Moravce, Bernoláková 33, predal dňa

22.02.2013 v Poprade kupujúcemu W. M. osobné motorové vozidlo zn. Opel Insignia SPORTS TOURER VIN: J r. výroby 2009, 1956 cm³/96,00KW, diesel, so stavom najazdených kilometrov 96 200 km za sumu 13000 eur, pričom pri predaji vozidla ho uviedol do omylu v tom, že vozidlo má najazdených 96 200 km, ako ukazoval stav počítadla kilometrov, ale v skutočnosti bolo najazdených viac ako 166 000 km, nakoľko uvedené vozidlo bolo Friedrichovi Schreinerovi predtým predané rakúskou spoločnosťou Autorola na základe faktúry č. AAT018359 zo dňa 07.02.2012 so stavom 166 176 km za sumu 9000 eur, čím takýmto konaním uviedol W. M. do omylu a spôsobil mu škodu 3187 eur, teda na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 roka, ktorý výkon trestu sa mu podmienene odkladá a ukladá sa skúšobná doba na 15 mesiacov. V dôsledku odvolania obžalovaného rozhodoval Krajský súd v Prešove, ktorý uznesením zo dňa 11.04.2019 sp. zn. 6To/14/2019-576 zamietol odvolanie obžalovaného Friedricha Schreineru. Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.04.2019.

4. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie, s poukazom na uvedený zistený skutkový stav a citované ustanovenia Občianskeho zákonníka (OZ - zákon č. 40/1964 Zb. - § 592 ods. 2, § 48 ods. 1 a 2, § 3 ods. 1, § 37 ods. 1, § 39, § 451 ods. 1 a 2, § 457, § 458 ods. 1) ako aj s poukazom na citované ustanovenia § 255 ods. 1 a 2 CSP (Civilný sporový poriadok - zákon č. 160/2015 Z. z.), (odôvodnil svoje rozhodnutie nasledovne ako aj s poukazom na všeobecné úvahy k povinnostiam predávajúceho):

Vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu bola dôvodne podaná v časti o zaplatenie žalovanej istiny žalovaným žalobcovi oproti vydaniu predmetného motorového vozidla žalobcom žalovanému. V konaní nebolo sporu o tom, že strany sporu uzatvorili dňa 22.02.2013 ústnu kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol predaj vozidla Opel Insignia VIN J S poukazom na súdu predloženú mailovú komunikáciu žalobcu adresovanú žalovanému zo dňa 02.04.2013, 04.04.2013 nesporne vyplýva, že žalobca už dňa 02.04.2013 upozornil žalovaného na zistený stav "stiahnutých" kilometrov a to o 70 000 kilometrov a následne dňa 04.04.2013 s poukazom na zistený stav "stiahnutých" kilometrov odstúpil od kúpnej zmluvy a vyzval žalovaného, aby vrátil žalobcovi kúpnu cenu do 15.04.2013 a uviedol, že vozidlo žalovanému privezie, prípadne si žalovaný môže vozidlo prevziať. Následne žalobca dňa 06.04.2013 opätovne vyzýval žalovaného na vrátenie kúpnej ceny do 15.04.2013 a žiadal žalovaného o oznámenie, kedy a kde si žalovaný vozidlo prevezme. Z mailovej komunikácie žalovaného so žalobcom zo dňa 08.04.2013, 10.04.2013 nesporne vyplýva, že odstúpenie od kúpnej zmluvy bolo doručené žalovanému, pričom žalovaný neakceptoval odstúpenie žalobcu od kúpnej zmluvy z dôvodu uvádzaného žalobcom "stiahnuté kilometre". Vzhľadom na námietku žalovaného o neplatnosti odstúpenia s poukazom na ustanovenie § 37 ods.1 OZ sa súd ako s predbežnou otázkou zaoberal s platnosťou odstúpenia. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že predmetná kúpna zmluva bola uzatvorená v ústnej forme, nejednalo sa o písomný právny úkon, potom na odstúpenie ani zákon nevyžadoval písomnú formu. Z vykonaného dokazovania však nesporne vyplýva, že žalobca právnym úkonom vykonaným v písomnej forme dňa 04.04.2013 adresovaným žalovanému, obsahom ktorého bolo vytknutie dostatočne konkrétnej vady, resp. absentujúcej vlastnosti vozidla "stiahnuté kilometre" a odstúpenie od kúpnej zmluvy, zvrátil účinky uzavretej kúpnej zmluvy zo dňa 22.02.2013 a obnovenie stavu veci existujúceho pred uzavretím kúpnej zmluvy. Nemožno prisvedčiť žalovanému v tom, že u žalobcu absentovala vážnosť vôle odstúpiť od kúpnej zmluvy len v dôsledku užívania predmetného vozidla po odstúpení od zmluvy. S poukazom na predloženú mailovú komunikáciu žalobcu adresovanú žalovanému zo dňa 04.02.2013 a dňa 06.02.2013 bolo v konaní za preukázané, že žalobca opakovane žiadal žalovaného o oznámenie, kedy a kde si žalovaný vozidlo prevezme. Ani prípadná skutočnosť, že po odstúpení žalobca užíval predmetné vozidlo, sama o sebe nie je spôsobilá k záveru o nevážnosti vôle žalobcu ako kupujúceho na odstúpenie od kúpnej zmluvy. Teda žalobca preukázal základ svojej žaloby. Žalovaný s odstúpením od zmluvy nesúhlasil dôvodiac tým, že o počte najazdených kilometrov žalobcu neubezpečoval, nejde o vadu vozidla. V konaní bolo preukázané, že pri uzatvorení ústnej zmluvy vychádzal žalobca z údajov o vozidle, ktoré žalovaný uvádzal v inzeráte na stránke www.autobazar.eu, kde vozidlo ponúkal na predaj. Na tejto stránke bolo uvedené, že vozidlo má najazdených 96.200 km. V konaní bolo preukázané, že vozidlo v čase jeho predaja žalovanému rakúskou spoločnosťou Autorola GmbH malo najazdených 166.176 km, čo je o 42 % viac ako udával žalovaný. Počet najazdených kilometrov je podstatná náležitosť pri predaji vozidla. Dôvodom odstúpenia kupujúceho od zmluvy je, že sa následne preukáže, že vec nemá určité vlastnosti, ktoré mala mať a o ktorých ubezpečil predávajúci kupujúceho, že ich má. Súd konštatuje, že takéto ubezpečenie nemusí nastať len písomne a to uzatvorením písomnej kúpnej zmluvy. Takéto ubezpečenie nastalo aj tým, že žalovaný tento údaj o vozidle uvádzal na internetovej stránke v inzeráte a žalobca z tohto údaju o počte najazdených kilometrov nadobudol presvedčenie, že vozidlo má najazdených 96.200 km.

Písomnú kúpnu zmluvu aj s týmto údajom súd posúdil ako nulitný právny úkon, keď k uzatvoreniu kúpnej zmluvy došlo 22.02.2013, kedy bolo žalobcovi odovzdané vozidlo. Nie je rozhodujúce, či žalovaný vedel alebo nevedel o skutočnom počte najjazdených kilometrov, pretože zodpovednosť podľa § 597 ods. 2 OZ je zodpovednosťou objektívnou. S ohľadom na námietku žalovaného, že "stiahnuté kilometre" na predmetnom vozidle nie sú vadou a táto skutočnosť nebola v konaní ani preukázaná, súd uvádza, že za vady podľa ustanovenia § 597 ods. 2 OZ treba považovať i nedostatok vlastností, o ktorých predávajúci ubezpečil kupujúceho, že ich predmet kúpy má, nemusí ísť pritom o vlastnosti, ktoré si kupujúci vymienil, ale i ďalšie vlastnosti, ktoré boli predávajúcim veci prisúdené, vlastnosti predávanej veci, o ktorých predávajúci vyhlásil, že ich predávaná vec má, alebo ide o vlastnosti, ktoré zmluvné strany zaradili medzi podstatné náležitosti kúpnej zmluvy, môže ísť o akékoľvek vlastnosti, ktoré sú dôležité pre kupujúceho, neexistencia takej vlastnosti veci, ktorá sa pri veci určitého druhu, veku a ceny všeobecne predpokladá a v dôsledku ktorej je možnosť využitia veci podstatne znížená. Ubezpečenie predávajúceho, že vec má určité vlastnosti, najmä vymienené vlastnosti, alebo že nemá žiadne vady, nemusí byť súčasťou uzavretej kúpnej zmluvy, stačí, ak bolo dané pri dojednaní zmluvy. Súd dospel k záveru, že "stiahnutie kilometrov" na predmetnom vozidle v rozsahu tvrdenom žalobcom, ktoré žalobca v konaní preukázal, je potrebné považovať za vlastnosť predmetu kúpnej zmluvy zo dňa 22.02.2013, vzhľadom na skutočnosť, že žalobca mal záujem o kúpu staršieho a ojazdeného vozidla, avšak maximálne vo veku do štyroch rokov a počtu najjazdených kilometrov cca 100 000. Žalovaný nesporne v podanom inzeráte deklaroval počet najjazdených kilometrov predmetného vozidla 96 200, nesporne s týmto, resp. o niečo vyšším stavom sa oboznámil žalobca aj pri dvoch obhliadkach predmetného vozidla (z tachometra predmetného vozidla), teda aj pred, ako aj pri uzatvorení kúpnej zmluvy dňa 22.02.2013, kedy sa strany sporu dohodli na kúpnej zmluve. Potom žalovaný nesporne prisúdil predmetnému vozidlu ako ojazdenému vozidlu stav opotrebovanosti zodpovedajúci najjazdenému počtu kilometrov 96 200 oproti skutočnému stavu najjazdených kilometrov 168 000, v dôsledku čoho sa stala možnosť využitia predmetného motorového vozidla podstatne znížená, pričom počet najjazdených kilometrov bol pre žalobcu dôležitou vlastnosťou pri zatvorení kúpnej zmluvy. V konaní bolo nesporne preukázané, že ubezpečenie žalovaného o počte najjazdených kilometrov predmetného vozidla deklarované nielen v podanom inzeráte žalovaného, ale aj pred a pri uzatvorení samotnej kúpnej zmluvy, bolo nepravdivé. Podľa názoru súdu nepravdivosť tohto ubezpečenia bola preukázaná s poukazom na správu zo dňa 25.03.2013 autorizovaného servisu PK AUTO, spol. s r.o., ako aj obsahom spisu Obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Nitre č. spisu A/2012/03856, v ktorom na žiadosť žalovaného príslušný obvodný úrad vydal rozhodnutie, že uznáva typové schválenie ES jednotlivo dovezeného vozidla z členského štátu a obsahom listinných dokladov zadovážených súdom zo spisu OO PZ Poprad vedenom pod ČVS ORP-979/3-VYS-PP-2014, ktoré sa týkali nadobudnutia predmetného motorového vozidla žalovaným prostredníctvom aukcie rakúskej firmy Autorola GmbH, ktoré listinné doklady ako ničím a nikým nespochybné, rozhodujúce a relevantné dôkazy vo veci nesporne preukázali neoprávnenú manipuláciu ohľadne počtu najjazdených kilometrov na predmetnom vozidle, najmä faktúra, kúpna zmluva, hodnotiaci posudok, údaje po zadaní katalógového čísla z ktorých dôkazov vyplýva, že predmetné vozidlo malo najjazdených 166.176 km v čase jeho predaja spoločnosťou Autorola GmbH žalovanému. Podľa názoru súdu žalobca v konaní dostatočne preukázal, že stav tachometra bol vyšší ako udával žalovaný pri predaji vozidla. Nestotožnil sa s tvrdením žalovaného, že nie je možné vychádzať z dôkazov, ktoré sa vykonali na polícii vo Viedni, nakoľko by sa obchádzala zásada ústnosti. Tieto dôkazy boli vykonané výsluchom svedkov na polícii a súd nemal dôvod na ich spochybňovanie. Pokiaľ žalovaný namietal výsluch týchto osôb a chcel im klásť v konaní otázky, mohol takýto dôkaz navrhnúť súdu, čo neurobil. Zo všetkých predložených dokladov (faktúra, kúpna zmluva, hodnotiaci posudok, údaje po zadaní katalógového čísla) vyplýva, že vozidlo malo najjazdených 166.176 km v čase jeho predaja spoločnosťou Autorola žalovanému. Žalovaný poukázal na Osvedčenie Cebia, ktoré udáva počet najjazdených kilometrov k 26.06.2014 vo výške 101.300 km, z ktorého osvedčenia nie je zrejmé, na základe čoho bolo vypracované, ako táto spoločnosť dospela k takémuto údaju, keď vozidlo nemala k dispozícii. Súdu sa javili doklady ako kúpna zmluva, faktúra, hodnotiaci posudok, na ktorých je uvedený počet km 166.176 km vierohodnejšie a nemal dôvod ich spochybňovať, pretože kúpnu zmluvu uzatvorila spoločnosť Autorola so žalovaným, pričom nemala dôvod udávať na zmluve vyšší počet kilometrov, aký bol v skutočnosti na tachometri prevádzaného vozidla, pretože by si takýmto vyšším údajom spôsobila zníženie kúpnej ceny, čo by bolo v jej neprospech. Žalovaný predložil Obvodnému úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie Nitra faktúru totožnú s faktúrou vyhotovenou spoločnosťou Autorola len s tým rozdielom, že na nej chýba údaj o počte najjazdených kilometrov. Žalovaný nepredložil faktúru tak, ako bola vystavená spoločnosťou Autorolou, aj s uvedeným počtom najjazdených kilometrov, ale tento údaj zámerne vymazal, aj z ktorého konania žalovaného mal súd za to, že žalovaný plánoval

meniť stav kilometrov na tachometri. Žalovaný spochybňoval rôznosť výšky kilometrov na dokladoch predkladaných žalobcom. Je logické, že iný bol stav kilometrov na dokladoch spoločnosti Autorola pri predaní vozidla a iný bol v čase, keď si zisťoval stav kilometrov žalobca po uzavretí kúpnej zmluvy. Tiež bol iný stav k 24.12.2011, 155.300 km (č.l. 14 spisu). Počet najazdených kilometrov v čase sa menil a predložené doklady túto skutočnosť odzrkadľujú. Z vyššie uvedených dôvodov mal súd za to, že žalobca riadne odstúpil od kúpnej zmluvy uzatvorenej s žalovaným, a preto sú si strany sporu povinní vydať vzájomné plnenia. Žalovaný bol vyzvaný žalobcom na vrátenie kúpnej ceny do 15.04.2013. Od 16.04.2013 bol s plnením v omeškaní, preto má žaloba nárok aj na zákonný úrok z omeškania 5,75% (o päť percentuálnych bodov vyššie ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu). S ohľadom na vyššie uvedené neobstojí ani argumentácia žalovaného, ktorú prezentoval až v záverečnej reči po zrušení veci odvolacím súdom v tomto konaní, že v tomto prípade ide o príklad omylu v zmysle § 49a OZ, pretože žalobca pri uzatvorení kúpnej zmluvy vychádzal zo skutočnosti, ktorá pre jej uskutočnenie bola pre neho subjektívne a vnútorne rozhodujúca, a preto nebolo postačujúce zo strany žalobcu automaticky odstúpiť od zmluvy, ale keď žalovaný odstúpenie neakceptoval, mal sa žalobca domáhať určenia relatívnej neplatnosti podľa § 40a OZ cestou súdu, čo však v žiadnom zo svojich podaní nerealizoval, preto nie je daná dôvodnosť návrhu na vrátenie kúpnej ceny. Ako už bolo vyššie konštatované súdom za vady podľa ustanovenia § 597 ods.2 OZ treba považovať i nedostatok vlastností, o ktorých predávajúci ubezpečil kupujúceho, že ich predmet kúpy má, nemusí ísť pritom o vlastnosti, ktoré si kupujúci vymienil, ale i ďalšie vlastnosti, ktoré boli predávajúcim veci prisúdené, vlastnosti predávanej veci, o ktorých predávajúci vyhlásil, že ich predávaná vec má, alebo ide o vlastnosti, ktoré zmluvné strany zaradili medzi podstatné náležitosti kúpnej zmluvy, môže ísť o akékoľvek vlastnosti, ktoré sú dôležité pre kupujúceho, neexistencia takej vlastnosti veci, ktorá sa pri veci určitého druhu, veku a ceny všeobecne predpokladá a v dôsledku ktorej je možnosť využitia veci podstatne znížená. Ubezpečenie predávajúceho, že vec má určité vlastnosti, najmä vymienené vlastnosti, alebo že nemá žiadne vady, nemusí byť súčasťou uzavretej kúpnej zmluvy, stačí, ak bolo dané pri dojednaní zmluvy. V danom prípade "stiahnutie kilometrov" na predmetnom vozidle v rozsahu tvrdenom žalobcom, ktoré žalobca v konaní preukázal, je potrebné považovať za vlastnosť predmetu kúpnej zmluvy zo dňa 22.02.2013, vzhľadom na skutočnosť, že žalobca mal záujem o kúpu staršieho a ojazdeného vozidla, avšak maximálne vo veku do štyroch rokov a počtu najazdených kilometrov cca 100 000, a preto žalobca má právo odstúpiť od kúpnej zmluvy, čo aj realizoval právnym úkonom v písomnej forme dňa 04.04.2013 adresovanom žalovanému, obsahom ktorého bolo vytknutie dostatočne konkrétnej vady, resp. absentujúcej vlastnosti „stiahnuté kilometre“, čím zvrátil účinky uzavretej kúpnej zmluvy a obnovenie stavu existujúceho pred uzavretím kúpnej zmluvy zo dňa 22.02.2013. Skutočnosť, že predávajúci predal použité vozidlo bez toho, aby splnil svoju povinnosť upozorniť kupujúceho na vady, alebo že pri dojednávaní kúpnej zmluvy ubezpečil kupujúceho nesprávne o niektorých vlastnostiach alebo o bezvadnosti vozidla, nezakladá dôvod relatívnej neplatnosti kúpnej zmluvy pre omyl kupujúceho, ale zodpovednosť predávajúceho za vady predanej veci (§ 597 OZ). Navyše súd dodáva, že skutočnosť, že podvodné konanie neskôr vyšlo najavo a že účastník zmluvy bol z neho usvedčený, nevypovedá nič o tom, či konanie odsúdeného účastníka zmluvy v čase uzavretia zmluvy bolo známe (muselo byť známe) druhému účastníkovi zmluvy a že pri uzavretí zmluvy nepredstavovalo len účastníkom neprejavenu pohnútku, prípadne vnútornú výhradu (mentálnu rezerváciu). Neprejavená pohnúтка alebo vnútorná výhrada (mentálna rezervácia) účastníka zmluvy, ktorý konal podvodne, teda nespôsobuje (bez ďalšieho) neplatnosť zmluvy podľa ust. § 37 ods. 1 alebo podľa § 39 Občianskeho zákonníka. K definičným znakom právneho štátu patrí princíp právnej istoty a ochrany dôvery účastníkov právnych vzťahov v právo. Súčasťou právnej istoty a ochrany dôvery účastníkov právnych vzťahov v právo je tiež rešpektovanie zásady „pacta sunt servanda“ (pozn. lat. dohody treba zachovávať“). Prijatie právneho názoru o tom, že podvodné konanie jedného z účastníkov zmluvy má bez ďalšieho za následok neplatnosť zmluvy, by vo svojich dôsledkoch znamenalo, že druhý účastník zmluvy nemá právo na dohodnuté plnenie, aj keby zmluvu uzavrel vážne a aj keby ju sám splnil (bol pripravený splniť);ujma, ktorú by tým utrpel, by mu mohla byť nahradená len z dôvodu zodpovednosti podvodne konajúceho účastníka za bezdôvodné obohatenie alebo za škodu. Uvedené následky však nemožno považovať z hľadiska zásady „pacta sunt servanda“ za zodpovedajúce. Uzavretú zmluvu by totiž nebolo potrebné splniť len preto, že správanie jedného z účastníkov zmluvy bolo ovplyvnené neprejavenu pohnútkou alebo poznamenanou vnútornou výhradou (mentálnou rezerváciou) o následnom výkone práv a povinností zo zmluvy, hoci druhý z účastníkov zmluvy k dojednaniu záväzku pristúpil vážne a podvodné konanie nebol (v tej dobe) schopný rozpoznať. Požiadavka na výkon práv a povinností z občianskoprávných vzťahov v súlade s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka) súčasne vyžaduje, aby právne následky mala z dôvodu právnej istoty len

taká vôľa, ktorá bola účastníkom zmluvy prejavená a aby preto účel (zmysel) uzavretej zmluvy a ani jej skutočný dosah do právnych vzťahov účastníkov nebol určovaný pohnútkou alebo vnútornou výhradou (mentálnou rezerváciou) podvodne konajúceho účastníka, ale postojom druhého účastníka. Zmluva, pri ktorej uzavretí konal jeden z jej účastníkov podvodne, teda nemôže byť bez ďalšieho neplatná pre nedostatok vážnej vôle (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka) alebo z dôvodu rozporu so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka). Naopak, právom musí byť chránený druhý účastník zmluvy a len na ňom môže závisieť, či sa dovoľá omylu, ktorý u neho podvodne konajúci účastník pri uzavretí zmluvy vyvolal alebo ktorého podvodne konajúce účastník pri uzavretí zmluvy využil a či tým uplatní tzv. relatívnu neplatnosť zmluvy v zmysle ust. § 49a a § 40a Občianskeho zákonníka. Podvodné konanie jedného z účastníkov zmluvy pri jej uzatvorení je dôvodom neplatnosti zmluvy podľa ust. § 49a Občianskeho zákonníka, ktorého sa môže úspešne dovolať len druhý účastník zmluvy (§ 40a Občianskeho zákonníka). Naplnenie trestnoprávnej skutkovej podstaty má v súkromnoprávnej rovine vplyv práve len na možnú existenciu omylu v zmysle §49a Občianskeho zákonníka. V danom prípade preto žalobca nebol povinný uplatniť relatívnu neplatnosť zmluvy ako nesprávne tvrdí žalovaný, pričom mal právo od zmluvy odstúpiť, nakoľko túto považoval za platne a riadne uzatvorenú, čo aj realizoval. Vo vzťahu k prostriedku procesnej obrany žalovaného, ktorý si uplatnil voči žalobcovi svoju pohľadávku na započítanie titulom bezdôvodného obohatenia vo výške 12990 eura, teda nižšej výške než požadoval žalobca titulom vrátenie kúpnej ceny, súd poukazuje na to, že žalovaný po zrušení veci odvolacím súdom z dôvodu, že rozhodnutie v tejto časti neobsahovalo stručné a jasné objasnenie skutkového a právneho základu súdneho rozhodnutia, okrem písomného vyjadrenia zo dňa 13.03.2019, sa na pojednávaní dňa 19.09.2019 žiadnym spôsobom k tejto procesnej obrane nevyjadril, nenavrhol v tomto smere žiadne dôkazy na preukázanie dôvodnosti jeho nároku a to pokiaľ ide o preukázanie toho, či žalobca užíval motorové vozidlo od mája 2013 do 20.02.2014 a rovnako tak na preukázanie výšky požadovanej náhrady za užívanie predmetného vozidla. V tomto smere žalovaný odvodzoval svoj nárok od faktu, že žalobca vozidlo užíval a od 25.03.2013 (zákazkový list na č.l. 12) do súkromnej obhliadky strán z 22.02.2014 v Poprade najazdil cca 2440 km /101241-98799/, pričom o tom, že žalobca vozidlo užíval aj po apríli 2013 svedčí i fakt, že absolvoval technickú kontrolu a žalovaný si preto uplatňuje sumu 12990 eur za užívanie motorového vozidla od mája 2013 do 20.02.2014 vychádzajúc pritom z priemernej ceny požičovného vo výške 1430 eur mesačne podľa priemeru cien šiestich požičovní, ktoré prehľady založil do spisu. Tvrdenie žalovaného, že žalobca od mája 2013 do 20.02.2014 užíval motorové vozidlo, v konaní rozporoval žalobca, ktorý uviedol a v konaní vypovedal, že po odstúpení od zmluvy medzi stranami sporu prebiehala ďalšia komunikácia ohľadne vyriešenia veci mimosúdne a vzhľadom na zamestnanie, štúdium ako aj pre potreby maloletého dieťaťa, bol nútený používať auto a očakával, že dôjde k dohode a vec nebude potrebné riešiť súdnou cestou, k čomu nedošlo a podal žalobu, pričom prestal predmetné vozidlo používať. Potvrdil, že v čase od 10.04.2013 do 13.05.2013 najazdil cca 1370 km (18 x jazda Kravany-Poprad a späť, 450 km, 5x Kravany - Prešov a späť, 920 km, spolu teda 1370 km), pričom dňa 27.08.2013 zabezpečil technickú a emisnú kontrolu auta, kde bol stav kilometrov 101 055 a pri spoločnej obhliadke vozidla dňa 22.02.2014 je zaznamenaný stav kilometrov o 186 km vyšší, ktoré kilometre podľa tvrdenia žalobcu súviseli so zabezpečením emisnej technickej kontroly, zabezpečením prezutia zimných pneumatík, zabezpečenia natankovania pohonných hmôt do auta, na zabezpečenie umytia auta v súvislosti s jeho obhliadkou sporovými stranami a pristavenie auta na obhliadku dňa 22.02.2014 a návrat späť. Skutočnosť, že motorové vozidlo používali do podania žaloby potvrdila vo výpovedi aj svedkyňa Mgr. V. M. na pojednávaní dňa 15.07.2014. Bolo preto dôkazné bremeno na žalovanom, aby preukázal, že žalobca užíval motorové vozidlo od mája 2013 do 20.02.2014, za ktoré obdobie si uplatnil pohľadávku na započítanie bezdôvodného obohatenia. Skutočnosť, že žalobca dňa 27.08.2013 absolvoval technickú kontrolu a dňa 22.02.2014 spoločnú obhliadku vozidla sporovými stranami, bez ďalšieho podľa názoru súdu nepreukazuje užívanie motorového vozidla žalobcom. Rovnako tak žalovaný nepreukázal ani výšku požadovaného bezdôvodného obohatenia, kedy nebolo možné vychádzať bez ďalšieho len z prehľadu cien požičovní, ktoré doložil v konaní. V tomto smere uvedené ceny požičovného nereflektujú a nezodpovedajú cene obvyklého nájomného v danom mieste a čase, čo je podľa názoru súdu otázkou odbornou a nemožno vychádzať automaticky z ceny požičovného tak ako tvrdí žalovaný, navyš ním doložené ceny zodpovedajú najmä stavu k februáru 2014 a rôznym typom vozidla. Žalovaný napriek tomu, že súd nemal za preukázané, že žalobca v danom období užíval predmetné vozidlo ako ani nemal za preukázanú výšku náhrady za užívanie predmetného motorového vozidla, nenavrhol žiadne dôkazy na preukázanie ním tvrdených skutočností, preto žalovaný v konaní neuniesol dôkazné bremeno o ním tvrdených skutkových tvrdeniach, t.j. žalobca užíval motorové vozidlo a že mu za toto užívanie patrí náhrada za užívanie motorového vozidla žalobcom vo výške 12990 eur. Navyš žalobca v konaní apeloval na aplikáciu ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k nároku žalobcu na

vydanie bezdôvodného obohatenia za užívanie motorového vozidla žalobcom po odstúpení od kúpnej zmluvy, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. V zmysle tohto ustanovenia výkonom práva nie je protiprávne správanie subjektov, aj keď ako právna skutočnosť môže mať za následok vznik, zmenu alebo zánik právneho vzťahu; výkon práva musí byť právom dovolený (aprobovaný). Uvedené ustanovenie má v oblasti občianskeho práva závažný interpretačný i aplikačný dosah. Ide predovšetkým o ustanovenia zakazujúce taký výkon práv a povinností, ktorý by bol v rozpore s pravidlami demokratickej spoločnosti a jej morálky, s princípmi právneho štátu a občianskej spolupatričnosti. Ide teda o elementárnu slušnosť, vzájomné rešpektovanie sa a potrebnú mieru tolerancie v spoločensky vhodnej miere a únosnosti. Pojmom dobré mravy možno rozumieť pravidlá morálneho charakteru, aj keď za určitých okolností môžu nadobudnúť povahu právnej normy. Pri aplikácii § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka nejde ani tak o subjektívny názor účastníka, ako o spoločenské, objektivizované hodnotenie. Nemožno vylúčiť, aby sa vzhľadom na všetky okolnosti konkrétneho prípadu, hoci úplne výnimočne, prihliadlo aj na okolnosti spočívajúce v osobe alebo v pomeroch účastníka, ktorý sa domáha ochrany proti neoprávnenému zásahu. Môže však ísť len o také okolnosti, ktoré svojou závažnosťou tento mimoriadny ohľad vyžadujú, pričom treba dbať o to, aby ten, kto sa ich dovoľáva, sám nekonal v rozpore s dobrými mravmi a nevyžadoval ohľady neúmerné okolnostiam konkrétneho prípadu, a zabránil tak snahe alebo možnosti ich zneužitia. Toto ustanovenie vyjadruje zároveň zákaz šikanózneho výkonu práva, o ktoré ide vtedy, ak je právo vykonávané za účelom poškodzovania iného subjektu. Za zneužitie práva treba považovať konanie navonok dovolené, ktorým má však byť dosiahnutie nedovoleného výsledku. Právny úkon je v rozpore s dobrými mravmi aj vtedy, ak nerešpektuje niektorú zo súhrnu spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, ktoré sú uznávané rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu základných noriem. Šikanózny výkon práva sa musí vždy preukázať a dôkazné bremeno zaťažuje toho, kto je takýmto výkonom práva poškodený. Podľa názoru súdu zneužitie práva alebo šikanózny výkon práva zo strany žalovaného uplatňovaním voči žalobcovi pohľadávky na započítanie titulom bezdôvodného obohatenia vo výške 12990 eur vyplýva. Z výsledkov zisteného skutkového stavu je zrejmé, že žalobca platne odstúpil od kúpnej zmluvy, pričom po odstúpení od kúpnej zmluvy prebiehala medzi stranami sporu ešte ďalšia komunikácia ohľadne vyriešenia veci mimosúdne, kde žalobca ponúkal žalovanému alternatívu vyriešenia veci spočívajúcu v znížení kúpnej ceny, pričom žalobca sám žiadal žalovaného o oznámenie, kde mu má auto priviezť, resp. mu umožnil, aby si pre auto prišiel osobne, avšak žalovaný neprijal žiadnu ponuku a odmietal priznať, že ním predávané auto malo v čase predaja úplne iný stav najazdených kilometrov, hoci o tom musel jednoznačne vedieť. Žalobca síce sám uznal dočasné užívanie auta aj po odstúpení od zmluvy, pričom uznal jeho užívanie do podania žaloby, za ktorý čas by tak bola daná zodpovednosť žalobcu podľa § 451 OZ pretože vec užíval hoci už nebol jej vlastníkom, avšak podľa názoru súdu možnosť uznať žalovanému nárok na náhradu za užívanie vozidla titulom bezdôvodného obohatenia, vylučovalo to, že žalovaný svojím úmyselným podvodným konaním, za ktoré bol už aj právoplatne odsúdený a to rozhodnutím OS Poprad sp. zn. 6T/115/2016 zo dňa 10.10.2018 v spojení s uznesením KS Prešov sp. zn. 6To /14/2019 zo dňa 11.04.2019, a ktorého sa dopustil voči žalobcovi pri predaji auta, sám zapríčinil situáciu v ktorej sa ocitol žalobca, ktorý tak bol nútený riešiť situáciu a za čas do podania žaloby ešte používal predmetné motorové vozidlo a po podaní žaloby toto prestal užívať. Dňa 27.08.2013 žalobca zabezpečil emisnú a technickú kontrolu a počet km bol cca 101 055, pričom dňa 22.02.2014 bol stav km o cca 186 km vyšší (101 241 km), ktoré km nenasvedčujú tomu že by žalobca predmetné motorové vozidlo užíval aj za obdobie po podaní žaloby ako tvrdí žalovaný. Žalobca aj jeho manželka svedkyňa O.. V. M. uznali užívanie motorového vozidla do podania žaloby. Za situácie, že žalovaný sa dopustil úmyselného podvodného konania voči žalobcovi pri predaji vozidla, podľa názoru súdu vylučuje možnosť uznať započítaciu pohľadávku žalovaného titulom náhrady za užívanie motorového vozidla žalobcom za obdobie od odstúpenia od kúpnej zmluvy, pretože priznanie tohto nároku by bolo v rozpore s dobrými mravmi. Podľa názoru súdu na strane žalovaného treba jeho konanie, ktorého sa dopustil vo vzťahu k žalobcovi pri predaji vozidla, považovať za konanie v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a preto nemožno považovať za súladný s dobrými mravmi nárok na náhradu za užívanie motorového vozidla žalobcom. Navyše súd poukazuje na to, že žalovaný ako osoba zaoberajúca sa predmetnou podnikateľskou činnosťou, t.j. kúpou áut z cudziny a s ich následným predajom na území SR, musel vedieť to, že práve aj stav najazdených km je jedným z rozhodujúcich faktorov pri predaji motorového vozidla. Nemožno preto uveriť obrane žalovaného, že nemal vedomosť o skutočnom stave najazdených km na predávanom vozidle, keďže to vylučujú listinné dôkazy nachádzajúce od spoločnosti Autorola, kde bol stav kilometrov viackrát uvedený. Za daných okolností súd ustálil, že zo strany žalovaného v prípade nároku požadovať od žalobcu vydanie bezdôvodného obohatenia ide o zneužitie

práva, resp. šikanózný výkon práva, a preto nezohľadnil námietku započítania uplatnenú žalovaným v rozsahu sumy 1299 eur voči pohľadávke žalobcu na zaplatenie kúpnej ceny 13 000 eur. Pre vyššie uvedené dôvody súd žalobe žalobcu vyhovel a rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 13.000 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,75% ročne od 16.4.2013 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a súčasne žalobca je povinný vydať žalovanému osobné motorové vozidlo zn. Opel Insignia Sports Tourer, VIN J šedej tmavej metalízy do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Súd uvedené považuje za spravodlivé rozhodnutie a usporiadanie pomerov medzi stranami sporu. Súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý bol v konaní v plnom rozsahu úspešný, priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých rozhodne vyšší súdny úradník po právoplatnosti rozsudku. Súd dodáva, že výška istiny je rozhodujúca pre výpočet trov konania, pričom neúspech žalobcu v tomto konaní v časti úroku z omeškania, v ktorej časti bola jeho žaloba zamietnutá, s poukazom na priznanú výšku dlžnej sumy predstavuje zanedbateľnú časť, a preto súd ustálil, že žalobcovi patrí nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Zároveň súd rozhodol o nároku štátu na náhradu trov konania, ktoré boli hradené z prostriedkov štátu a to v súvislosti s prekladom vyhotovený prekladateľkou PhDr. P. C., a to za preklad vo výške 25,44 eura (č.l.218 spisu) tak, že priznal štátu nárok na náhradu trov konania, ktoré platil v konaní, a to voči žalovanému a to na základe výsledku sporu podľa § 255 ods. 1 CSP, keďže žalovaný bol v konaní neúspešný, a preto je povinný nahradiť štátu trovy konania, ktoré boli hradené z rozpočtových prostriedkov štátu podľa jeho neúspechu v konaní, o výške ktorých rozhodne vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozhodnutia. Pre úplnosť súd dodáva, že súd vynaložil trovy za preklad z rozpočtových prostriedkov, t. j. z prostriedkov štátu, za situácie, kedy bolo konanie začaté v čase účinnosti Občianskeho súdneho poriadku a keby teda bolo účinné ustanovenie § 148 ods. 1 OSP, podľa ktorého štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom (teraz „stranám sporu“) právo na náhradu trov konania, ktoré platil, a ak sú u niektorého účastníka predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov, náhrada trov sa proti tomuto účastníkovi zníži o rozsah, ktorý mu súd priznal. To znamená, že náhradu trov konania bolo možné uplatniť proti tomu účastníkovi konania, ktorého by podľa výsledku konania postihovala povinnosť nahradiť trovy konania druhému účastníkovi. Štát mal právo na náhradu trov, ktoré platil proti účastníkovi, u ktorého neboli dané predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov, a to vo výške zodpovedajúcej pomeru úspechu podľa výsledku konania. V prípade, že na strane účastníka boli splnené podmienky na oslobodenie od súdnych poplatkov, trovy, ktoré by inak pripadli na tohto účastníka podľa výsledku konania, znášal štát. Pritom nebolo rozhodujúce, či sa účastníkovi rozhodnutím súdu priznalo oslobodenie od súdnych poplatkov, či boli inak splnené podmienky na priznanie oslobodenia podľa § 138, alebo či bol účastník oslobodený od súdnych poplatkov vecne alebo osobne podľa § 4 zákona o súdnych poplatkoch. Ustanovenie § 148 ods. 1 OSP nemá ekvivalent v novom procesnom predpise, účinnom v čase rozhodovania súdu prvej inštancie, t. j. v Civilnom sporovom poriadku. Nebol však dôvod na to, aby súd na tom základe prehliadol skutočnosť, že zo strany štátu boli v konaní vynaložené finančné prostriedky na vykonanie dôkazu. Vzhľadom na to, že Civilný sporový poriadok neobsahuje výslovnú úpravu práva štátu na náhradu jeho výdavkov, ktoré platil, teda či štát má alebo nemá právo na náhradu výdavkov vynaložených z rozpočtových prostriedkov súdu, a vzhľadom na to, že v tomto smere Civilný sporový poriadok neobsahuje ani prechodné ustanovenie pre rozhodovanie súdu o náhrade trov štátu vynaložených v konaní začatom do 30.06.2016, súd v súlade s citovaným ustanovením čl. 4 ods. 1,2 CSP a s prihliadnutím na princíp všeobecnej spravodlivosti dospel k tomu, že od štátu nemožno spravodlivo požadovať, aby znášal náklady tohto sporového konania. Na strane žalovaného súd nevzhladol dôvody na oslobodenie od súdnych poplatkov. Na základe uvedeného súd urobil záver, že na daný prípad je potrebné vo vzťahu k štátu analogicky aplikovať ustanovenie § 259 CSP a aj ustanovenie § 258 CSP, podľa ktorého nárok na náhradu výdavkov má aj iná osoba, ktorej pri dokazovaní vznikne povinnosť, ktorá je spojená s jej výdavkami. Dôvodová správa zákonodarcu k ustanoveniu § 259 CSP totiž uvádza, že toto ustanovenie pokrýva aj potenciálne výdavky štátu. Žiadne ustanovenie aktuálne účinného procesného predpisu takýto nárok štátu alebo aj inej osoby výslovne nevylučuje. Na dôvažok súd poukazuje aj na ustanovenie § 155 ods. 2 CSP, podľa ktorého „trovy spojené s tým, že strana koná v materinskom jazyku alebo v jazyku, ktorému rozumie, znáša štát“, čím zákon štátu odníma právo na náhradu jeho výdavkov súvisiacich s tlmočením (pri splnení podmienok § 155 ods. 1 CSP). Oproti tomu pri výdavkoch štátu súvisiacich s prekladom, ktorý nesúvisí s tým, že strana koná v materinskom jazyku alebo v jazyku, ktorému rozumie alebo znaleckým dokazovaním však zákonodarcu právo na ich náhradu výslovne ani nepriamo neodníma. Z uvedeného aspektu je štát potrebné považovať za inú osobu, ktorej môžu vzniknúť výdavky v súvislosti s dokazovaním, a z toho vyplýva aj právo štátu na ich náhradu po splnení zákonných podmienok. Z vyššie uvedených dôvodov súd považoval za správne aby bolo priznané právo štátu na náhradu jeho výdavkov v plnom rozsahu s tým, že tieto výdavky je

povinný zaplatiť podľa výsledku sporu žalovaný, keď zohľadnil jeho neúspech v tomto konaní. O výške náhrady výdavkov štátu rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia, ktoré vydá súdny úradník.

5. Uvedený rozsudok včas podaným odvolaním napadol len žalovaný požadujúc jeho zmenu, tak aby žaloba žalobca bola v celom rozsahu zamietnutá a aby mu bola priznaná náhrada trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%, keď žalobca nech je zaviazaný aj k náhrade trov konania štátu. Súdu prvej inštancie vyčítal to, že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia a že nesprávnym procesným postupom mu znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (dôvody § 365 ods. 1 písm. h), b), e)). Rozsudok okresného súdu nie je založený na žiadnom rozhodnutí dovolacieho súdu, čiže rozhodnutí najvyšších súdnych autorít v rámci SR, pričom vychádza z nesprávneho výkladu a nesprávnej aplikácie § 597 ods. 2 v spojení s § 48 OZ, keďže prvoinštančný súd vôbec po právnej stránke nehodnotí zistený skutkový stav z toho pohľadu, či si žalobca vymienil určitý počet najjazdených kilometrov ako vlastnosť sporného vozidla, a teda neaplikuje kumulatívnu podmienku odstúpenia od zmluvy, keď body 33. a 35. odôvodnenia nevypovedajú nič o tom, či takýto záujem bol žalobcom vymienený ako súčasť zmluvne dojednaných podmienok, a to dopredu v rámci rokovaní o uzatvorení kúpnej zmluvy. Právny názor prvoinštančného súdu, ktorý považuje inzerát za relevantnú formu ubezpečenia predávajúceho o určitých vlastnostiach je nesprávny, keď tiež počet najjazdených kilometrov nie je vadou ale určitou vlastnosťou vozidla, ide o len o prejav bežného opotrebenia a reklamovať možno len takú vadu, ktorá nemá vlastnosti predpísané technickou normou; údaj o počte kilometrov nie je vadou a ani určitou vlastnosťou vozidla, je len prejavom bežného opotrebenia, nejde o životnosť a nebráni užívaniu vozidla na jeho účel. Preto automaticky dávať do súvisu počet najjazdených kilometrov pri ojazdenom vozidle s podstatne zníženou možnosťou využitia predmetného vozidla logicky a vecne neobstojí, keď sa súčasne nekonštatuje objektívne zhoršený technický stav, teda počet kilometrov ako prejav bežného opotrebenia nie je zákonným dôvodom na odstúpenie od zmluvy. Prvoinštančný súd tiež neaplikoval na skutkový stav ustanovenie § 49a OZ, čo len všeobecne vysvetlil v bode 35. odôvodnenia, rovnako spojenie „určitá vlastnosť“ vecí nevykladá v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou, pretože je potrebné pojem „určitá vlastnosť“ použitý v odseku 2 § 597 OZ vykladať v úzkom súvisi s pojmom „vada“ použitom v §§ 596 a 597 OZ. Prvoinštančný súd neprihliadol ani na následky omylu a relatívnej neplatnosti podľa § 40a OZ, ktorý úkon dovolania sa relatívnej neplatnosti žalobca v súdnom konaní neučinil, keď z emailu žalobcu nemožno vyvodiť dôvod odstúpenia a nevyplýva z neho ani kedy a akým spôsobom mal žalobcu o stave najjazdených kilometrov 96 200 ubezpečiť, teda toto je neurčité v zmysle § 37 ods. 1 OZ. Prvoinštančný súd teda nesprávne aplikuje ustanovenie § 49a OZ a nerozlišuje medzi rozdielnymi účinkami hypotézy normy § 597 OZ, ktorým je právo odstúpiť od zmluvy a § 49a OZ, ktorým je právo sa domáhať relatívnej neplatnosti právneho úkonu. Zároveň prvoinštančný súd neposudzoval konanie žalobcu v období po odstúpení od kúpnej zmluvy a nesprávne sa zameriava na okolnosti pri predaji sporného vozidla, keď zároveň neuvádza žiadne skutočnosti, pre ktoré by jeho námietka započítania predstavovala zneužitie resp. šikanóznny výkon jeho práva na vydanie bezdôvodného obohatenia za užívanie vozidla žalobcom od odstúpenia žalobcu od zmluvy, a to aj v kontexte všeobecne známeho poklesu cien vozidiel a s ohľadom na stav vozidla vyplývajúci z fotografií. Pri nepreukázaní ubezpečenia žalobcu o určitom počte najjazdených kilometrov sporného vozidla (z jeho strany) a nepreukázaní, že žalobca si výslovne vymienil určitý počet najjazdených kilometrov, resp. jeho limit ako vlastnosť sporného vozidla pri uzatváraní zmluvy tak žalobca mohol z dôvodu odlišného počtu najjazdených kilometrov si uplatniť iba zľavu z kúpnej ceny, čo aj učinil v sume 2500 eur, ako to vyplynulo z výpovede jeho i jeho manželky. Neprihliadnutím na právny názor dovolacieho súdu vo veci sp. zn. 5Cdo/269/98 je napadnutý rozsudok založený na nesprávnom právnom posúdení veci, ohľadom ktorého z opatrnosti uvádza aj neaplikovanie ustanovení o bezdôvodnom obohatení z dôvodu aplikácie § 3 ods. 1 OZ. Odvolací súd pritom dal súdu prvej inštancie pokyn ustanovenie § 451 OZ aplikovať, ktorý tento pokyn nedodrжал, keď zároveň súd prvej inštancie podáva viaceré alternatívy výkladu „vád podľa § 597 ods. 2 OZ“ a nie je zrejmé, ktorú z nich vôbec považuje za rozhodujúcu na predmetný prípad. Keď súd prvej inštancie „stiahnutie kilometrov“ považoval za vlastnosť predmetu kúpnej zmluvy, takéto odôvodnenie nemožno považovať za riadne ani vo vzťahu k § 597 ods. 2 OZ, pretože vôbec nevysvetľuje akým spôsobom a kedy si kupujúci (žalobca) u neho ako predávajúceho počet najjazdených kilometrov vymienil ako dôležitú vlastnosť sporného vozidla. Počet najjazdených kilometrov bol vnútornou pohnútkou žalobcu vedúcou ho ku kúpe sporného vozidla, teda odôvodnenie napadnutého rozsudku je protirečivé, rozporuplné a nepresvedčivé, keď z dôvodu právnej istoty iba výslovne prejavená vôľa môže požívať ochranu a rozhodnutie sa vôbec nezaobera tým,

či takáto požiadavka žalobcom ako kupujúcim vo vonkajšom svete bola prezentovaná. Prvoinštančný súd nedal odpoveď ani na jeho ďalší základný argument spočívajúci v tom, že počet najazdených kilometrov nie je vadou ani určitou vlastnosťou motorového vozidla, keď to nebol on, kto daný inzerát vytvoril a publikoval na sieti internet, pričom skutočnosť, že vozidlo nemalo žiadne technické vady sa potvrdila úspešným absolvovaním technickej kontroly vozidla a ani z výsluchu žalobcu a jeho manželky nejaké obmedzenia v súvislosti s užívaním a jazdnými vlastnosťami vozidla nevyplývajú. Odmietaním aplikácie § 40a a § 49a OZ sa odôvodnenie napádaného rozsudku stáva protirečivé a nepresvedčivé, keď prvoinštančný súd znova arbitrárne rozsudok odôvodňuje poukazom na subjektívne vnímanie žalobcu pre rozhodnutie veci irelevantné a nepreukázané. Žalobca nerozporoval sumu mesačnej výšky bezdôvodného obohatenia, preto súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu zisteniu, že on výšku bezdôvodného obohatenia nepreukázal.

6. Žalovaný vo vyjadrení k podanému odvolaniu žiadal napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť, požadujúc tiež priznanie nároku na náhradu trov odvolacieho konanie. Rozhodnutie považuje za vecne správne a s odvolaním sa žalovaného nesúhlasí, keď žalovaný v odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by boli spôsobilé zmeniť právne posúdenie uplatneného nároku. Poukazuje aj na predchádzajúce rozhodnutie odvolacieho súdu a na to, že súd prvej inštancie právny názor súdu druhej inštancie vo veci rešpektoval, keď sa vysporiadal aj s otázkou požadovaného bezdôvodného obohatenia.

7. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania s verejne vyhláseným rozsudkom a viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania žalovaného dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdiť ako rozhodnutie (vo výroku) vecne správne, pričom o trovách odvolacieho konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP, tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal voči neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%, keď o výške bude následne v zmysle ustanovenia § 262 CSP konať a rozhodovať súd prvej inštancie.

8. Nakoľko sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, v zmysle ustanovenia § 387 ods. 2 CSP sa v odôvodnení svojho rozhodnutia obmedzuje len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, keď na zdôraznenie jeho správnosti poukazuje i na dôvody svojho skoršieho rozhodnutia vo veci zo dňa 29.11.2018 a na to, že

- strana sporu nemá právo na to, aby sa súd stotožnil v konaní v spore s jeho skutkovou a právnou argumentáciou,
- od počtu najazdených km sa odvíja stav opotrebenia auta a doba jeho ďalšieho užívania schopnosti, teda jeho celkový technický stav (vlastnosti), nákladnosť jeho ďalšieho užívania (vzhľadom k životnosti jednotlivých jeho súčastí) a doba ekonomickej užívateľskej schopnosti v budúcnosti,
- žalovaný si bezdôvodné obohatenie uplatňoval spôsobom pripomínajúcim náhradu ušlého zisku, nezohľadňujúc ale, že nájomnému zodpovedajú i náklady na nadobudnutie, poistenia a údržbu vozidla, keď držba vozidla žalobcom bola dôsledkom práve jeho nečinnosti po odstúpení žalobcu od kúpnej zmluvy,
- pri posudzovaní bezdôvodného obohatenia žalobcu užívaním auta po odstúpení od zmluvy nemožno v kontexte ust. § 3 OZ neprihliadať k tomu, že mu neužívaním auta ani (nevrátených) peňazí vzniká ďalšia forma ujmy, a že
- ak podľa žalovaného najazdené km vozidla nie sú jeho vadou (nie sú podstatné), potom podľa tejto logiky uvažovania ani ich vyšší počet pri zániku kúpnej zmluvy, resp. pri jeho vrátení nič neznamená.

Zo všetkých zhora uvedených dôvodov preto odvolací súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, keď svoje rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).